

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 65.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867137504.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

O! Hvis Jeg kun var saa klog stedse at skrive blot for mig selv, saa maaske Jeg kende fortjene lige saamegen Tak af Verden derved, som Horats ved at bekendtgjøre sine Skrifter. Men ak, Jeg er - mellem os sagt - saa dom, at Jeg troer, fordi mine Manuskripter nu ere voxede til en saadan Dynge, at Jeg ey godt kan rumme dem, maa Publikum ogsaa være tilfreds med at lette mig Byrden og give nogle af dem Plads. - Og alvorlig, hvad skal Jeg gjøre ved dem? Brænde dem? ja det er snart baade sagt og gjort, men om Jeg maa spørge, er det Ret? Naar et Menneske havde baade sin Tid og sine Penge personifiserede, maatte han da ikke være gal, om han brændte dem? og netop det gjorde Jeg ved at brænde mine Manuskripter. - Altsaa, det Raad duer ikke. Sælge dem i en Urtebod? Bruge dem til et vist Brug? Men hvad var vundet derved? Det er jo netop det samme, som naar Jeg lader dem trykke, og Ingen vil nægte mig, at Trykpapir er mere anvendelig til hine Ting end Skrivpapir. Altsaa, Jeg bør lade dem trykke. - Rigtig nok kommer der en lille Indvending, den nemlig, at Jeg stjæler Publikums Penge; men for det første nægter Jeg Faktum, saasom Jeg har i Sinde at akkordere med en Boghandler; men om man vil sige, Sagen bliver dog den samme, da Jeg bliver ved at være *causa prima* 1, da spørger Jeg: Var det ikke got, om de Penge, en Mand har tilovers, kom til en anden, der behøver dem? Du svarer Jo. - Ha ha, der fangede Jeg Dig, min kjære Ven, og Du slipper ei løs, før Du kjøber et Exemplar af min